

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELET

**Dr. Kövér László úr,
az Országgyűlés elnöke**

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ogytv.) 51/A. § (4) bekezdése alapján a törvényi határidőben tájékoztatjuk arról, hogy

I.

**dr. Józsa István az OE-40/402-1/2017. számú,
Szabó Sándor az OE-40/404-1/2017. számú,
dr. Szakács László az OE-40/405-1/2017. számú,
Teleki László az OE-40/407-1/2017. számú,
Tukacs István az OE-40/409-1/2017. számú,**

II.

**Bangóné Borbély Ildikó az OE-40/397-1/2017. számú,
Gőgös Zoltán az OE-40/398-1/2017. számú,
Herlinges Anita az OE-40/399-1/2017. számú,
Hiszékeny Dezső az OE-40/400-1/2017. számú,
Horváth Imre az OE-40/401-1/2017. számú,
Korózs Lajos az OE-40/403-1/2017. számú,
valamennyi esetben 2017. április 20-i keltezésű, 2017. április 24-én közzét
házelnöki döntéssel nem ért egyet,
ezért valamennyien a Mentelmi Bizottsághoz fordulunk kérve a megjelölt házelnöki
döntések hatályon kívül helyezését. Kérjük továbbá az Ogytv. 51/A. § (6) bekezdése
alapján, hogy a Mentelmi Bizottság az eljárása során valamennyiünket meghallgatni
szíveskedjen.**

1.1 Az Európa Tanács tagállamainak többségében az országgyűlési képviselők szólásszabadságával összefüggésben a fegyelmi jogkörben alkalmazott jogkövetkezmények között egyáltalán nincs pénzügyi jellegű szankció, tehát a magyar szabályozás e tekintetben nem a fősodort követi.¹

1.2 A fegyelmi jogkör gyakorlását érintő jogi szabályozás az Ogytv. elfogadásával jelentősen megváltozott, mert a paritásos alapon létrejövő és működő, éppen ezért független mentelmi bizottsági fegyelmi eljárás helyett a házelnök, majd jogorvoslati fórumként a mindenkorl kormánytöbbség jogává tette az országgyűlési képviselőkkel szembeni pénzügyi szankciók kiszabását statisztaszerepre kárhóztatva a mentelmi bizottsági munkát.

A házelnök döntését megelőzően nincs fórum az érintett képviselők meghallgatására (nyilvánvaló, hogy erre a Házbizottság még formálisan sem alkalmas), így a házelnök rendkívül széles mérlegelési jogköre egyoldalúvá és parttalanná válik. Még a tényállás felderítése sem történik meg egy „előzetes” eljárásban, és ennek a döntésre kiható következményei vannak, mint esetünkben, ahol valótlán tényállás alapján gyakorolta a házelnök a jogkörét.

A házelnök döntésével szemben ugyan élhetünk jogorvoslattal a Mentelmi Bizottsághoz, de már annak sincs garanciája, hogy kötelezően meghallgatnak Bennünket, mivel az Ogytv. olyan „eljárást” is intézményesített, amelyben nem kerül sor határidőben való döntésre, így e „jogorvoslat” esetén egyáltalán nem garantált, hogy az ténylegesnek is minősül...

Ha a mentelmi bizottsági eljárás számunkra nem jár sikerrel, az Országgyűléstől kérhetjük a házelnöki döntés hatályon kívül helyezését, nyilvánvalóan csekély elvárással kalkulálva, hiszen a jelen levő képviselők egyszerű többsége képes ügyünket megállítani...

Végső esetben tehát az Országgyűléshez fordulhatunk, de a demokratikus vita egyetlen összetevője sem érvényesül az eljárásban, az Országgyűlés ugyanis vita nélkül dönt a „jogorvoslatunkról”...

Az Országgyűlés döntésével szemben pedig semmilyen hazai jogorvoslat nem áll rendelkezésünkre, sem bírói, sem alkotmánybírósági úton, még az alkotmányjogi panasz háromféle eljárása sem áll rendelkezésünkre. Az Országgyűlés által hozott fegyelmi típusú

---

¹ Karácsony és mások kontra Magyarország ügyben hozott ítélet 59. pontja

határozatok külső felülvizsgálatának a lehetősége ugyanis a magyar jogban nem létezik. Az Országgyűlés által konstruált eljárás jogelméletileg sem alátámasztott, a szankciót tartalmazó jogkövetkezmények külső kontrollja hiányában az eljárás belterjesnek és formálisnak tekinthető, a kiszabható szankciók köre pedig rendkívül aránytalan.

2. Attól függetlenül, hogy az Országgyűlés joga a saját működésére vonatkozó jogi rendelkezések megállapítása, mindez nem jelenti azt, hogy az Országgyűlés figyelmen kívül hagyhatja a szabad véleménynyilvánításhoz való jog immanens tartalmát.

3.1 A házelnöki döntés nem áll összhangban sem az Emberi Jogok Európai Egyezményében, sem annak joggyakorlatában foglaltakkal. A strasbourgi esetjogból hivatkozunk Karácsony és mások kontra Magyarország ügyben², valamint korábbi frakciótársunk, Szanyi Tibor a Szanyi kontra Magyarország ügyben³ az Emberi Jogok Európai Bírósága által tett megállapításokra.

3.2 Az országgyűlési képviselői minőségünkben az Országgyűlés plenáris ülésén tanúsított magatartásunk miatt történt házelnöki szankcionálás sérti az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkébe foglalt véleménynyilvánítási szabadságunkat. Nem állt fenn kényszerítő ok a politikai megnyilvánulásunkkal szembeni beavatkozásra, mivel magának a megnyilvánulásnak az Országgyűlés tekintélyére és rendjére nem volt kimutatható hatása, továbbá az Országgyűlés hatékony működése érdekében tett házelnöki beavatkozás szempontrendszer strasbourgi értelemben semmivel sem volt nyomósabb, mint az ellenzék véleménynyilvánításhoz való joga. Magatartásunk egyáltalán nem irányult erőszakra való felhívásra.

3.3 Megjegyezzük, hogy a „lex CBU”⁴ elfogadása kivételes törvényhozási eljárásban történt, és ebben a nagyon gyors és erőltetett eljárásban minimális lehetőségünk volt az álláspontunk kifejtésére, az Országgyűlés ugyanis a 2017. április 3-án délelőtt benyújtott kivételességi kezdeményezés⁵ alapján már aznap, azaz április 3-án döntött a kivételes

² 42461/13.: Karácsony Gergely, Sztlágyi Péter, Dorosz Dávid, Szabó Rebeka Katalin országgyűlési képviselő kérelmezők és 44357/13.: Szél Bernadett, Osztolykán Ágnes, Lengyel Szilvia országgyűlési képviselő kérelmezők

³ 35493/13.

⁴ A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény

⁵ T/14686/2.

eljárás elrendeléséről. A T/14686. számú törvényjavaslat részletes vitáját a Törvényalkotási Bizottság már április 3-án este lefolytatta, majd másnap, 4-én délelőtt a törvényjavaslat záró szavazására is sor került. A rendelkezésre álló rendkívül rövid idő nyilvánvalóan nem tette lehetővé a demokratikus döntéshozatalt, a politikai diskurzus értéke alapjaiban sérült.

Nem vitás, hogy a „lex CEU” témaköre kiemelkedő fontosságú közügy, és a megmaradt magyar demokráciára súlyos csapást mérő törvényhozási döntés következtében jelentős közérdek, hogy országgyűlési képviselőként politikai véleményünk szimbolikus beszéddel való kifejezése megtörténhessen, s egyértelmű az is, hogy ez a véleménynyilvánítás semmilyen fennakadást nem okozott az Országgyűlés működésében. Kunhalmi Ágnes képviselőtársunk napirend előtti felszólalásának a befejezésekor az addigi álló pozícióinkból leültünk, azaz helyet foglaltunk az ülés helyünkön. Cselekményünkkel más országgyűlési képviselőt nem akadályoztunk képviselői munkája ellátásában. Az Országgyűlés megfelelő működése *ipso iure* feltételezi a parlamenti ellenzék hatékony védelmét, ugyanakkor a parlamenti ellenzék csak „blódszletként” funkcionál egy kivételes eljárású törvényalkotás során, hiszen a kormánypárti képviselők egyedül is képesek a kivételes eljárás elrendeléséhez szükséges többség elérésére, ahhoz az ellenzéki szavazatok nem szükségesek; továbbá az Országgyűlés plenáris ülésén mindösszesen 30 perc állt rendelkezésre az MSZP frakció álláspontjának a kifejtésére. Ebből a 30 percből dr. Hiller István vezérszónokként 15:03, Kunhalmi Ágnes 4:20, Gúr Nándor 2:07, Bárándy Gergely 8:32 percet használt fel. Bárándy Gergely a Törvényalkotási Bizottság alelnökeként a bizottság kisebbségi véleményét ismertetve 3:36 percet szólhatott.

A kivételes eljárásban tárgyalt T/14686. számú törvényjavaslat összevont parlamenti vitájában az MSZP frakció részére szabott 30 perces beszédidő már önmagában komolytalanná tette a parlamenti döntéshozatalt. Miként maga a kivételes eljárás törvényhozási szabállyal is, hiszen semmilyen érdemi parlamenti vitára nem nyújtanak lehetőséget. Megjegyezzük, hogy az ominózus teljes összevont vita időtartama alig haladta meg a három órát, ennyi időt szánt ugyanis az Országgyűlés plenáris ülése a politikai nyilvánosságot teremtő „érdemi” vitára (s ebben az időben benne van a bizottsági vélemény ismertetésétől az ülésvezető elnök valamennyi megszólalásán át az összes felszólalás).

4.1 Az Ogytv. 38/A. § (2) bekezdése szerint az Országgyűlés ülésén tárgyi, képi vagy hanghordozó útján történő szemléltetést a Házbizottság engedélyezi. Szemléltetés engedélyezésére vonatkozó kérelem legkésőbb a Házbizottság ülésének megkezdése előtt egy órával nyújtható be. Az Ogytv. szemléltetésre vonatkozó teljes szabályozása, az előzetes engedélyezés követelményétől az engedély nélküli szemléltetés szankcionálására vonatkozó rendelkezésekig sem az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítási szabadsággal, sem az I. cikk (3) bekezdésében meghatározott alapjogi teszttel, sem a 4. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott országgyűlési képviselői jogállással nem egyeztethető össze. A hazai szabályozás sérti továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkében megfogalmazott véleménynyilvánítási szabadságot is. Ez a szabályrendszer figyelmen kívül hagyja azt a tény is, miszerint a képviselői szólásszabadság, a szabad beszéd joga a képviselők esetében közvetlenül a képviselői jogállásuk része.

4.2 A hatályos törvényi szabályozás a „szemléltetés” engedélyezésével kapcsolatos házbizottsági vagy házelnöki döntés ellen semmilyen jogorvoslatot nem biztosít, s a döntéshez vezető fogódzók is rendkívül bizonytalanok (tl. a felszólaló álláspontjának kifejtéséhez szükséges mértékben kerülhet sor a szemléltetésre). Ez utóbbi normatartalom is eléggé bizonytalan, így valójában a házelnöki mérlegelés korlátianságát alapozza meg, vagyis nem zárja ki az önkényes házelnöki jogalkalmazást a képviselői szólásszabadság megjelenítési formájának a korlátozására.

„Szemléltetési” engedély hiányában pedig bármilyen „szemléltetés” tilos, ami a képviselői szólásszabadság, a non verbális vagy szimbolikus beszéd eszköztárának a parlamenti gyakorlatból való kizárását célozza.

A házelnöki döntések a jogszabály-értelmezés elemi követelményeit is figyelmen kívül hagyják: „a felszólaló álláspontjának kifejtéséhez” szószerkezet esetében a felszólaló bírtokos jelzői és nem alanyi mondatrészként funkcionál (határozott névelő híján!), vagyis még jóindulattal sem vezethető le e rendelkezésből, hogy „a szemléltetés eszközeivel elsősorban a felszólaló élhet”.

A hatályos szabályozás annyira átgondolatlan, hogy a parlamenti gyakorlatban valójában lehetőséget sem ad az engedélykérésre. A konkrét esetben a Házbizottság napirend előtti felszólalást megelőző ülése 2017. március 23-án csütörtökön volt, abban az időpillanatban, amikor még a T/14686. számú törvényjavaslathoz kapcsolódó

kivételességi javaslat benyújtásra sem került. Mivel ez utóbbi benyújtására és a T. Ház kivételes törvényhozási eljárást elrendelő döntésére csak 2017. április 3-án került sor, fogalmilag kizárt volt a március 23-i ülésre szemléltetés engedélyezésére vonatkozó kérelmet benyújtani.

4.3 A házelnöki döntések nem csupán tartalmilag, de még formailag is egyezők.

Az 50.000,- Ft tiszteletdíj-csökkentéssel megbüntetett öt képviselő „bűne” a házelnök szerint az engedély nélküli és nem rendeltetésszerű szemléltetés.

A 100.000,- Ft tiszteletdíj-csökkentéssel megbüntetett hat képviselő az engedély nélküli szemléltetésen kívül szintén nem rendeltetésszerűen szemléltetett, és a szemléltetés alkalmazása „mind tartalmánál, mind megjelenésénél fogva sértette az Országgyűlés tekintélyét, méltóságát is”. Ez a megállapítás azonban indokolás hiányában csupán egy házelnöki kinyilatkoztatás, hiszen a házelnök semmilyen módon nem fejtí ki, hogy a „tiltott szemléltetés” miért sértette az Országgyűlés tekintélyét, méltóságát. A házelnöki döntés az Ogytv. 49. § (4) bekezdésében előírt kritériumnak sem tesz eleget, mert elmarad az intézkedés okának a megjelölése (nem tudjuk meg, hogy a szemléltetés miért sértette az Országgyűlés tekintélyét, méltóságát). Nem tudunk másra következtetni ebből, mint arra, hogy a házelnök véleménye szerint a kormányzati politikával szembenálló álláspontot tükröző szemléltetés minden esetben sérti a Ház tekintélyét. Ez a házelnöki hozzáállás azonban jogilag nem helytálló, jogilag nem támasztható alá.

4.4 A kétféle házelnöki döntés összevetéséből megállapítható, hogy az 50.000,- Ft tiszteletdíj-csökkentéssel megbüntetett öt képviselő nem sértette meg az Országgyűlés tekintélyét, méltóságát, ők csupán a „házzsabályi rendelkezések szemléltetésre vonatkozó szabályai” ellen vétettek.

A „hatok” viszont az „ötök” bűne mellett nem tudni, miért, de az Országgyűlés tekintélyét sértették meg. Mind a hat döntésben a „sértette” ige szerepel állítmányként mindenféle jelző és határozó nélkül, vagyis a házelnöki döntés sehol nem állítja a „súlyos” sértést, az Ogytv. 49. § (4) bekezdése viszont a szankció alkalmazásának a feltételeként jeleníti meg az Országgyűlés tekintélyét súlyosan sértő magatartás tanúsítását, de erre egyik házelnöki döntésben sincs utalás. A házelnök tehát anélkül alkalmazta az Országgyűlés tekintélyét súlyosan sértő magatartásra az Ogytv.-ben meghatározott szankciót, hogy maga súlyosnak minősítette volna a hat képviselő magatartását. Csupán az Ogytv. 49. §

(4) bekezdés citátumában szerepel a „súlyosan” határozó a házelnöki döntésben, vagyis a kirótt szankció az Ogytv. 49. § (4) bekezdésében meghatározott törvényi előírásokkal sincs összhangban, ezért önkényes. Szanyi Tibor ügyében éppen az képezte a strasbourgi döntés alapját, hogy a szankció alapját képező házelnöki javaslat nem írta le világosan a kifogásolt magatartást, nem tartalmazta a mérlegelt körülményeket, és nem indokolta részletesen a határozatot.

Megjegyezzük, hogy képviselőtársunk, Burány Sándor frakcióvezető-helyettes úr a 2017. április 13-i házbizottsági ülésről akként tájékoztatott Bennünket, hogy házelnöki előterjesztés lesz ügyünkben, s a házelnök az előzetesen javasolt egységes szankció helyett súlyosabban ítél meg a „Ne írd alá, János!” táblákat tartó képviselők ügyét, s ahogy frakcióvezető-helyettes úr emlékezett, azért, mert nem őriztünk együtt dicsnót a köztársasági elnökkel. Ennek a levezetésnek nem találjuk semmilyen megfeleltetését a hivatkozott határozatban, ha ugyanis a házelnök más indokok alapján róta ránk a büntetést, ennek az oknak szerepelnie kellene a döntések indokolásában.

4.5 Az Országgyűlés méltóságának a megsértése mint a házelnöki kinyilatkoztatás másik eleme pedig fel sem lelhető az Ogytv. 49. § (4) bekezdésében, ilyen eleme ugyanis nincs a törvényi felsorolásnak, ebből adódóan pedig szankció alapja sem lehet. Mind a hat érintett házelnöki döntés ebből adódóan szintén önkényes.

4.6 Valamennyi házelnöki döntés valótlan tényállást szerepeltet, ezáltal törvénysértő, mivel még a tényállást sem sikerült úgy felderíteni, ahogy az a 2017. április 10-i ülésnapon történt. Valamennyi határozat tényként közli, hogy Bangóné Borbély Ildikó, Gőgös Zoltán, Herlinges Anita, Hiszékeny Dezső, Horváth Imre, Korózs Lajos egy-egy A/4-es méretű táblát emelt fel, melyeket összeolvasva piros színnel a „Ne írd alá, János” szöveg volt olvasható.

Ehhez képest a tény az, hogy Hiszékeny Dezső egyáltalán nem vett részt ebben a szemléltetésben, ő ugyanis a „VÉTŐ” feliratú táblát emelte a magasba.

A táblák összeolvasása sem tényállásszerűen történt, mivel a helyes tartalom az alábbi: „Ne írd alá, János!”.

A házelnök a felkiáltójelet tartó Korózs Lajos képviselőt annak ellenére szankcionálta, hogy a házelnöki döntés tényállásában a „!”-et nem is szerepeltette.

8

A hivatkozott mondat ráadásul négy szóból és két frásjelből tevődött össze, de mivel az „alá” igekötő utáni frásjel egy táblán szerepelt, így elegendő volt öt képviselő segítségével a táblák felmutatásához, ahhoz tehát nem kellett hatan (Heringes Anita: Ne; Bangóné Borbély Ildikó: Ird; Gögös Zoltán: alá,; Horváth Imre: János; Korózs Lajos: !).

Bangóné Borbély Ildikó, Gögös Zoltán, Heringes Anita, Hiszékeny Dezső, Horváth Imre, Korózs Lajos képviselői tiszteletdíj-csökkentéséről szóló házelnöki döntések ugyanolyan indokolásúak, semmilyen eltérő indok nem fogalmazódik meg bennük. Hiszékeny Dezső a „VÉTO” tábla felmutatásával a házelnöki indoklás alapján dr. Józsa István, Szabó Sándor, dr. Szakács László, Teleki László, Tukacs István sorsát kellett volna, hogy ossza, vagyis esetében a házelnök szorinti országgyűlési tekintély és méltóság sérelme szóba sem jöhetett volna.

A fentiek alapján szankcionálásunk sem alkotmányosan, sem az Ogytv. rendelkezései szerint, sem az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlata alapján nem igazolható, ezért kérjük a tiszteletdíj-csökkentésről rendelkező házelnöki döntések hatályon kívül helyezését.

Budapest, 2017. április 27.

dr. Józsa István

Szabó Sándor

dr. Szakács László

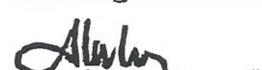

Teleki László

Tukacs István

Bangóné Borbély Ildikó

Gögös Zoltán

Heringes Anita

Hiszékeny Dezső

Horváth Imre

Korózs Lajos